Lietas Nr. C20196014
Lietas arhīva Nr. C-1960-14/6

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Liepājā 2014.gada 5.decembrī

Liepājas tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis A.Lapiņš
ar sekretāri S.Matrozi

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 16.maijā prasītājs /pers. A/ tiesā cēla maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu, pamatojot to uz Civillikuma 179.pantu. Prasībā norādīts, ka prasītājs nespējot sevi uzturēt, tā kā atrodoties Jelgavas cietumā, ir redzes invalīds un nevar strādāt, kā arī mācās /nosaukums/ 2013/2014.mācību gadā 8.a4 klasē, tādēļ vēlas saņemt minimālu ikmēneša palīdzību no tēva.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} pantam prasības pieteikums tika nosūtīti atbildētājam (lietas 14.lapa), bet paskaidrojumi lietā nav iesniegti.

Prasītājs uz tiesas sēdi nebija ieradies, tiesā saņemts iesniegums, norādot, ka lietā ir panākams mierizlīgums (lietas 16.lapa).

Atbildētājs uz tiesas sēdi nebija ieradies, lai gan par lietas izskatīšanas vietu un laiku informēts likumā noteiktā kārtībā, 2014.gada 3.septembrī nosūtot tiesas pavēsti uz atbildētāja deklarēto dzīvesvietu, kā arī ar aicināts ar publikāciju laikrakstā (lietas 31.lapa), līdz ar to neierašanās tiek atzīta par neattaisnotu. Tiesa atzīst par iespējamu izskatīt lietu bez puses piedalīšanās, jo nav konstatēti Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā minētie lietas izskatīšanas atlikšanas juridiskie iemesli.

Motīvu daļa

Iepazinusies ar lietas materiāliem un pārbaudījusi pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir nepamatota un noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, katrai pusei jāpierāda fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus un iebildumus. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10.pantu, puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā. Ievērojot Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

No /pers. A/ dzimšanas apliecības (lietas 17.lapa) redzams, ka atbildētājs tajā ierakstīts kā prasītāja tēvs, par to lietā strīds nepastāv.

Civillikuma 179.pants nosaka, ka vecāku pienākums ir rūpēties par bērniem samērā ar viņu mantu un sabiedrisko stāvokli, sagādāt viņiem uzturu, kopt, audzināt un skolot.

Civillikuma 179.panta otrā daļa neierobežo vecāku pienākumu apgādāt bērnu ar bērna pilngadības sasniegšanu, bet ar laiku, kad viņi var sevi paši apgādāt.

Saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" 19.panta ceturto daļu un Valsts sociālo pabalstu likuma 13.panta pirmās daļas 3.punktu, par darba nespējīgiem ģimenes locekļiem (apgādājamām personām) uzskatāmi arī tie pilngadīgie bērni, kuri mācās vispārējās vai profesionālās izglītības iestādēs dienas nodaļā un nav vecāki par 20 gadiem vai studē augstskolā dienas nodaļā (pilna laika klātienē) un nav vecāki par 24 gadiem.

Tiesa lietā ir nodibinājusi, ka uz prasītāju ir attiecināma likuma „Par valsts pensijām" 19.panta ceturtās daļas un Civillikuma 179.panta prasības, jo viņš mācās /Nosaukums/ un ir vecāks par 20 gadiem. Līdz ar to uzturlīdzekļi būtu piedzenami līdz brīdim, kamēr prasītājs pats sevi spēs apgādāt - beigs mācības /Nosaukums/, bet ne ilgāk kā līdz 20 gadu vecuma sasniegšanai. No minētā secināms, ka uzturlīdzekļu sniegšanas pienākumu likums ir saistījis vienīgi ar vecāku mantas stāvokli un laiku, kad bērns sevi spēj apgādāt. Šāds tiesas secinājums arī tiek balstīts uz Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2010.gada 13.janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-99.

Šādos apstākļos prasītāja prasība pret atbildētāju par uzturlīdzekļu piedziņu ir nepamatota un noraidāma, atbilstoši Civillikuma 179.pantā noteiktajam.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189., 190., 193., 204.^{1}, 250.^{26} pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu - noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Tiesnesis A.Lapiņš